Ajuntament de
Torroella de Montgrí

24/03/2021

El Parc Natural comptabilitza més de 4.200 ocells aquàtics

L'últim cens hivernal d'aus, elaborat el mes de gener, mostra una davallada de gairebé 3.000 exemplars respecte el 2020

El Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter ha enllestit l'últim cens hivernal d'aus aquàtiques, elaborat el mes de gener, amb la col·laboració d'una desena de persones, entre personal tècnic i voluntari, del Servei de Fauna i Flora i el Cos d'Agents Rurals. El Parc inclou tres localitats del cens hivernal, que es van establir abans de la declaració de l'espai natural: les Illes Medes, la zona de Sobrestany i la més rellevant territorialment, el Baix Ter i platja de Pals.

En l'àmbit terrestre del Parc, les xifres mostren una davallada global de la presència d'aus de gairebé 3.000 exemplars al parc natural. Concretament, s'ha passat de 7.263 el 2020 a 4.265 individus. L'espècie més present continua sent la fredeluga (Vanellus vanellus), amb 1.473 exemplars, encara que ha patit una disminució de 1.632 individus respecte el 2020. Aquestes variacions entren dins de la normalitat, atès que els desplaçament de moltes d'aquestes espècies depenen de les temperatures en zones més al nord d'Europa. Així en anys més freds es desplacen més individus a hivernar a aquesta zona i en hiverns més càlids part de les poblacions es queden més al nord.

La segueix l'ànec collverd (Anas platyrhynchos), amb 1.012 exemplars, 946 menys que el 2020. La tercera espècie més ben representada enguany és la gavina vulgar (Chroicocephalus ridibundus), amb 471 individus, 279 menys que el 2020.

Altres increments més lleugers a la banda terrestre del Parc s'ha registrat en la daurada grossa (Pluvialis apricaria), que passa dels 352 exemplars el 2020 a 372; l'esplugabous (Bubulcus ibis), que passa de 2 individus el 2020 a 35 aquest any, o l'aligot comú (Buteo buteo), de 38 a 40 exemplars.

Pel que fa a altres espècies, s'han registrat caigudes significatives en la presència del xarxet comú (Anas crecca), de gairebé un centenar d'efectius, passant de 143 exemplars el 2020 a 42 aquest any. També cau el martinet blanc (Egretta garzetta) 18 efectius, passant de 20 a 2.

En l'àmbit marí, una de les que augmenta és la baldriga mediterrània (Puffinus yelkouan). S'han

comptabilitzat 100 exemplars més a la badia, i la població passa de 17 a 117 aquest any i 344 exemplars més des de les Illes Medes. Aquestes espècies procel·lariformes marines fluctuen interanualment d'acord amb l'aliment disponible al litoral català, mantenint el conjunt de les comarques de Girona bones xifres per aquestes espècies que varien entre anys en canviar de lloc d'hivernada.

A les Illes Medes es registra un increment en la població hivernal de corb marí gros (Phalacrocorax carbo), amb un total de 115 exemplars (39 el 2020, 81 el 2019), que contrasta amb la tònica de descens de la hivernada de l'espècie a Catalunya, amb una disminució global entre 2009 i 2020 del 4% anual. Es podria explicar per circumstàncies particulars del fred a l'inici de l'any. Per la seva banda, l'amenaçat corb marí emplomallat continua fluctuant i sembla que la població local reproductora no acaba de recuperar-se després d'una mortaldat natural d'adults fa uns anys.

L'evolució de la població hivernal de gavià argentat (Larus michahellis) és un cas d'especial rellevància. La població de les Illes Medes és un indicador de l'estat de conservació de l'espècie a nivell català. Aquesta espècie cinegètica ha perdut dos terceres parts de la seva població entre 2009 i 2021 i segueix la tendència a la baixa. Dos factors explicarien aquesta davallada: els canvis en la gestió dels residus en les plantes que hi ha a Catalunya (els residus, font d'aliment per ells, ja no són accessibles) i el fet que no arribin exemplars des d'altres indrets de la conca Mediterrània. La primera causa també hauria comportat un descens de la població nidificant a les illes, fet que podria beneficiar les espècies protegides del parc natural atès el paper del gavià en l'ecosistema.